

2016/2148(INI)

17.10.2016

OPINIA

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Rozwoju Regionalnego

w sprawie inwestycji na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego –
maksymalizowanie wkładu europejskich funduszy strukturalnych i
inwestycyjnych: ocena sprawozdania na mocy art. 16 ust. 3 rozporządzenia w
sprawie wspólnych przepisów
(2016/2148(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Georgi Pirinski

(*) Zaangażowana komisja – art. 54 Regulaminu

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Rozwoju Regionalnego, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wyraża zdziwienie i zaniepokojenie, że zamiast sprawozdania wymaganego na mocy art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów Komisja przedstawiła tylko komunikat dotyczący negocjacji umów o partnerstwie i programów operacyjnych, który nie ma istotnego oddziaływania, nie zawiera analizy i nie spełnia wymogów art. 16 ust. 3;
2. uważa, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne muszą być wykorzystywane do tworzenia i zwiększania wysokiej jakości miejsc pracy, propagowania wysokiej jakości systemów uczenia się przez całe życie oraz szkolenia zawodowego i zmiany kwalifikacji, aby umożliwić pracownikom dostosowanie się na dobrych warunkach do zmieniającej się sytuacji na rynku pracy, ponadto należy je wykorzystywać do pobudzania trwałego wzrostu, konkurencyjności i rozwoju oraz wspólnego dobrobytu prowadzącego do powstania sprawiedliwej społecznie, zrównoważonej i sprzyjającej włączeniu społecznemu Europy, koncentrując się przy tym na najsłabiej rozwiniętych obszarach i sektorach borykających się z problemami strukturalnymi oraz wspierając najmniej uprzywilejowane i najbardziej narażone grupy społeczne oraz osoby o najniższych kwalifikacjach, a także wspierając wzrost zatrudnienia za pośrednictwem gospodarki o obiegu zamkniętym i energii ze źródeł odnawialnych; zwraca uwagę, że Europejski Fundusz Społeczny nie jest do końca instrumentem inwestycyjnym, lecz raczej instrumentem wspierającym wdrażanie strategii politycznych leżących w interesie publicznym, a także poprawę zdolności instytucjonalnych organów publicznych i zainteresowanych podmiotów oraz skuteczną administrację publiczną;
3. odnotowuje wyniki przewidywane w umowach o partnerstwie i programach operacyjnych, jednak wyraża ubolewanie, że w komunikacie COM(2015) 639 Komisja nie zawsze przedstawia wiarygodne dane na temat oczekiwanych wyników EFS i Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych ani szczegółowych danych na temat spełniania wymogów minimalnego udziału EFS (art. 92 ust. 4 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów) i minimalnego przydziału środków na włączenie społeczne; wzywa państwa członkowskie oraz organy regionalne i lokalne do podjęcia w odniesieniu do decyzji w sprawie priorytetów inwestycyjnych i wyboru projektów działań opartych wyłącznie na jasnych priorytetach określonych dla funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz do wykorzystywania usprawnionych i skutecznych procesów w celu zrealizowania celów polityki spójności, ponieważ dotychczasowe wyniki zdecydowanie zbyt często nie spełniały oczekiwań; przypomina, że działania oddolne mogłyby przyczynić się do osiągnięcia tego celu; przypomina, że potrzebne są skuteczniejsze i efektywniejsze strategie polityczne, tak aby uniknąć powielania i nadmiaru działań, szkodliwych obciążeń administracyjnych i niespójności;
4. wyraża poważne zaniepokojenie i rozczarowanie z powodu późnego przyjęcia programów operacyjnych Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję do przyspieszenia realizacji tych programów; uważa, że istotne nowe rozwiązania wprowadzone dla okresu 2014–2020 skutkują trudnościami administracyjnymi pomimo wysiłków na rzecz uproszczenia; oczekuje, że Komisja

wyciągnię z tego wnioski, aby zapobiec podobnym opóźnieniom w przyszłości oraz wzmocnić monitorowanie wdrażania funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu zapewnienia ich skuteczności i przejrzystości;

5. podkreśla priorytetowy charakter wyzwań, z którymi musi sobie radzić EFS, co odzwierciedla kwota 86,4 mld EUR przeznaczona na środki EFS związane z osiągnięciem odpowiednich celów tematycznych zgodnie ze strategią „Europa 2020”;
6. odnotowuje, że niedawno zintegrowano Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych z 34 programami EFS realizowanymi w 20 kwalifikujących się państwach członkowskich, umożliwiając tym samym młodym bezrobotnym skorzystanie z tej inicjatywy w celu znalezienia pracy lub podniesienia umiejętności i kwalifikacji; wyraża jednak zaniepokojenie z powodu opóźnionego uruchomienia ww. inicjatywy i sposobu wdrażania gwarancji dla młodzieży w niektórych regionach; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków na rzecz szybkiego i skutecznego osiągnięcia zauważalnych i konkretnych efektów zainwestowanych środków, szczególnie w odniesieniu do środków udostępnionych w formie płatności zaliczkowych, a ponadto wzywa do właściwego wdrażania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych oraz do zapewnienia młodym pracownikom godnych warunków pracy; wzywa w szczególności do uwzględnienia rzeczywistych potrzeb środowiska biznesowego przy wykorzystywaniu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych do sprostania wymogom szkoleniowym, aby stworzyć rzeczywiste możliwości zatrudnienia i zapewnić długoterminowe umowy o pracę;
7. wyraża poważne zaniepokojenie, że w przypadku programu gwarancja dla młodzieży, który w latach 2014–2020 otrzyma środki w łącznej kwocie 12,7 mld EUR z Europejskiego Funduszu Społecznego oraz specjalnej Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych i który dzięki tym środkom już dzisiaj oceniany jest jako siła napędowa działań na rzecz wspierania zatrudnienia ludzi młodych, Komisja nie przeprowadziła oceny koszty i korzyści, choć stanowi to standardową procedurę w przypadku wszystkich większych inicjatyw Komisji; zauważa, że w rezultacie brakuje informacji na temat potencjalnego ogólnego kosztu wdrożenia gwarancji w całej UE oraz, jak podkreślił Europejski Trybunał Obrachunkowy, istnieje ryzyko, iż całkowita kwota finansowania może być niewystarczająca;
8. wzywa Komisję do uproszczenia procedur wykorzystywania środków na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, aby mogły one wspierać tworzenie nowych struktur i tym samym przynosiły korzyści jak największej liczbie osób;
9. podkreśla wagę komunikacji, szczególnie cyfrowej, dzięki której informacje na temat możliwej pomocy w znalezieniu szkolenia, stażu czy pracy, które są współfinansowane z funduszy UE, mogą dotrzeć do jak największej liczby ludzi młodych; apeluje o więcej działań komunikacyjnych promujących takie portale jak DROP’PIN i EURES oraz o zwiększenie szans ludzi młodych na mobilność na rynku wewnętrznym, która jest uznawana za najmniej wykorzystywany potencjał w walce z bezrobociem w UE;
10. zaleca, by kontynuować Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w okresie po 2016 r. w celu dalszego zwalczania bezrobocia młodzieży oraz by poddać ten środek pogłębionej analizie funkcjonowania, która umożliwi wprowadzenie poprawek niezbędnych do zwiększenia jego skuteczności;

11. zwraca się do Komisji o zapewnienie pełnego osiągnięcia celów szczegółowych programów EFS związanych z głównymi celami strategii „Europa 2020” oraz budżetem w wysokości 20 % EFS na wydatki na włączenie społeczne przez ścisłe monitorowanie prawidłowego wdrażania zaplanowanych działań;
12. podkreśla potrzebę zwrócenia większej uwagi na kwestie społeczne oraz kwestie zatrudnienia, szkoleń i administracji publicznej w zaleceniach dla poszczególnych krajów oraz wzywa państwa członkowskie, by lepiej ukierunkowały inwestycje z EFS oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odniesieniu do tych kwestii;
13. ubolewa, że nie poczyniono postępów w osiąganiu celów strategii „Europa 2020” w obszarze zatrudnienia i walki z ubóstwem; w szczególności z niepokojem odnotowuje, że najgorsze wyniki uzyskały regiony słabiej rozwinięte lub będące w okresie przejściowym;
14. podkreśla, że fundusze UE powinny być wykorzystywane nie tylko do osiągania celów strategii „Europa 2020”, lecz również do bardziej strukturalnych usprawnień i inwestycji w gospodarkę realną; podkreśla, że należy przeprowadzić ocenę pokazującą w ujęciu ilościowym efektywność i skuteczność wkładu funduszy już zainwestowanych, zwłaszcza w odniesieniu do ich wpływu na tworzenie miejsc pracy;
15. podkreśla, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne stanowią dla UE ogromną szansę na finansowanie większej liczby projektów badawczo-rozwojowych stanowiących obszar, w którym mamy wiele do nadrobienia oraz który miałby wpływ na tworzenie wysokiej jakości i trwałych miejsc pracy; wzywa Komisję do wspierania roli europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w promowaniu badań i innowacji w mikroprzedsiębiorstwach oraz małych i średnich przedsiębiorstwach;
16. zaleca Komisji, by angażowała się aktywnie za pośrednictwem europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w tworzenie miejsc pracy w niskoemisyjnym otoczeniu gospodarczym o mniejszej emisji zanieczyszczeń;
17. wzywa do dalszych inwestycji z funduszy strukturalnych w regionach będących w okresie przejściowym, aby nie zaprzepaścić efektów już podjętych środków i działań;
18. podkreśla, że aktywne angażowanie partnerów społecznych i innych odpowiednich podmiotów społeczeństwa obywatelskiego ułatwia zdecydowanie pomyślne osiągnięcie celów umów o partnerstwie i programów operacyjnych zarówno w procesie opracowywania, jak i wdrażania projektów do realizacji; opowiada się za większym zaangażowaniem partnerów społecznych w grupie wysokiego szczebla skupiającej niezależnych ekspertów odpowiedzialnych za monitorowanie uproszczenia europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych dla ich beneficjentów;
19. wyraża zadowolenie, że umowy o partnerstwie obejmują koordynację oraz synergie między EFS a innymi europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi, innymi programami unijnymi (EaSI, Europejskim Funduszem Pomocy Najbardziej Potrzebującym, EFG, Erasmus+, Life+ i „Horyzont 2020”), a także instrumentami krajowymi; zwraca uwagę, że sam EFS nie może rozwiązać złożonych problemów dotyczących rynku pracy, kształcenia i polityki społecznej, a ponadto podkreśla, że mimo spodziewanego wzrostu gospodarczego poziom zatrudnienia w Europie ma pozostać niższy niż w 2008 r.; nalega zatem, by Komisja i państwa członkowskie zapewniły

całościową koordynację i komplementarność między różnymi instrumentami, aby uniknąć powielania działań, osiągnąć skuteczne i efektywne inwestycje oraz lepsze wyniki;

20. ponadto wzywa Komisję, by dążyła do zharmonizowania definicji i przepisów, aby zapewnić większą spójność między poszczególnymi funduszami i instrumentami;
21. zauważa, że bardzo rzadko środki wspierane z EFS generują dochody bezpośrednio i że w związku z tym dotacje są odpowiednim narzędziem ich wdrażania, za to niektóre instrumenty finansowe, takie jak pożyczki i gwarancje, mogłyby być użytecznym narzędziem uzupełniającym niektóre interwencje z EFS i zapewniającym możliwy efekt dźwigni;
22. podkreśla, jak ważne jest zwiększenie atrakcyjności inwestycji EFS w oczach beneficjentów przez stosowanie opcji kosztów uproszczonych, i z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie objętych tymi opcjami kwot przewidzianych na lata 2014–2020 z 7 % do 35 %; apeluje do Komisji o dalsze dążenie do większego wykorzystania opcji uproszczonych; wzywa państwa członkowskie do ograniczenia przeszkód administracyjnych w celu skuteczniejszego wykorzystania EFS;
23. apeluje do Komisji o większe uproszczenia dla beneficjentów oraz bardziej precyzyjnie ukierunkowane działania, aby osiągnąć cele z uwzględnieniem szczególnych potrzeb i specyfiki poszczególnych państw członkowskich; ponadto wzywa państwa członkowskie do podjęcia wysiłków w tym obszarze;
24. podkreśla potrzebę zagwarantowania dostatecznych zdolności administracyjnych przed realizacją inwestycji, mając na uwadze, że większe fundusze unijne nie oznaczają większego wzrostu; zauważa, że osiągnięto punkt, w którym zwroty z inwestycji zaczynają maleć, a dodatkowe środki nie prowadzą do większego wzrostu;
25. zaleca, by Komisja opracowała i stworzyła przyjazny dla użytkownika portal z krótkim opisem wszystkich możliwości finansowania na szczeblu UE oraz z linkami do stron internetowych poszczególnych programów;
26. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, by zasoby przeznaczane na pomoc techniczną z inicjatywy Komisji koncentrowały się wyłącznie na wspieraniu usuwania różnych przeszkód we wdrażaniu EFS i Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych oraz na zwiększeniu efektywności i skuteczności wykorzystania inwestycji w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w tym przez poprawę stopnia absorpcji, a także na pomyślnym spełnieniu pozostałych warunków wstępnych; podkreśla znaczenie walki z marnotrawieniem funduszy UE oraz z nadzieją oczekuje na rezultaty reformy funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, a zwłaszcza warunków wstępnych;
27. wzywa Komisję, by uważnie przeanalizowała rzeczywisty wpływ inwestycji z funduszy UE w poprzednim okresie programowania oraz by opracowała wnioski dotyczące pozytywnych i negatywnych wyników umów o partnerstwie i programów operacyjnych; zauważa, że to samo należałoby zrobić w odniesieniu do następnego okresu programowania; jest zdania, że konieczny jest portal z danymi statystycznymi dotyczącymi projektów już zatwierdzonych, aby uniknąć fragmentarycznych informacji.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	12.10.2016
Wynik głosowania końcowego	+ : 43 - : 2 0 : 7
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Morten Løkkegaard, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Deirdre Clune, Tania González Peñas, Dieter-Lebrecht Koch, Neoklis Sylikiotis, Flavio Zanonato
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Raymond Finch

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W KOMISJI OPINIODAWCZEJ W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO

43	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Martina Dlabajová, Marian Harkin, Morten Løkkegaard, Yana Toom, Renate Weber
EFDD	Laura Agea
GUE/NGL	Tania González Peñas, Rina Ronja Kari, João Pimenta Lopes, Neoklis Sylikiotis
Green/EFA	Jean Lambert, Terry Reintke, Tatjana Zdanoka
PPE	David Casa, Deirdre Clune, Danuta Jazłowiecka, Dieter-Lebrecht Koch, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Ádám Kósa, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Anne Sander, Sven Schulze, Romana Tomc
S&D	Guillaume Balas, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Ole Christensen, Elena Gentile, Agnes Jongerius, Jan Keller, Javi López, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Marita Ulvskog, Flavio Zanonato

2	-
EFDD	Raymond Finch
NI	Lampros Fountoulis

7	0
ECR	Arne Gericke, Czesław Hoc, Anthea McIntyre, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská, Mara Bizzotto
ENF	Dominique Martin

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymali się